

Kinderpostzegels

Ook hier kwamen ze aan de deur kinderpostzegels verkopen. Bij jou ook? Ik was helaas niet thuis. Gelukkig waren het de kinderen van 'mijn' school, hoorde ik later van mijn man. En hij kocht uiteraard een pakketje postzegels van hen. Die vrijdag daarna vertelden mijn leerlingen in geuren en kleuren over de ontmoeting: 'Wat heeft hij een kleine bril! Kan hij daar wel wat door zien?' Gelukkig konden ze zijn gympen wel waarderen. En voordat we aan het werk gingen, wilden ze ook nog alles over mijn kinderen weten. Ook dat is onderwijs.

Toen ik later die dag door de gang liep, stormde een leerling op mij af: 'Joef, joef!' riep A. mij toe. 'Juf', corrigeerde een klasgenoot hem. 'Het is juf, en geen joef.'

'Juf, juf!' riep A. nog een keer. 'Wil je kinderpostzegels van mij kopen?'

Ik vertelde A. dat wij al kinderpostzegels hadden gekocht bij zijn klasgenoten. Hij keek heel teleurgesteld. Té teleurgesteld, daarom vroeg ik hem: 'Heb jij dan nog niet veel kinderpostzegels verkocht?' 'Nee,' antwoordde hij. 'Ik woon in het asielzoekerscentrum.'

Zijn antwoord raakte mij. Waar ik dacht dat hij geen geluk had gehad bij het langs de deuren gaan, bleek dat hij geen geluk heeft gehad om op dit moment in een situatie te leven waar je niet zo maar langs de deuren kunt gaan. Het dichtstbijzijnde dorp ligt voor hem op 8 kilometer afstand en de inwoners van het asielzoekerscentrum hebben waarschijnlijk wel wat anders aan hun hoofd dan de behoefte aan kinderpostzegels. Dat hij nog niet veel verkocht heeft is voor hem zeker niet het grootste probleem waar hij nu mee te dealen heeft, maar wel iets waar ik hem bij kon helpen.

Dus natuurlijk kocht ik kinderpostzegels bij hem, en ook nog een pakje kaarten. A. loodste mij zorgvuldig door het invulformulier heen en vroeg me mijn bestelling op zijn verzamellijst te noteren. En daar bleken gelukkig al een aantal bestellingen te staan. Allemaal van juffen en meesters van de school. Ook dat is onderwijs. In de herfstvakantie kwam via de post mijn bestelling binnen. Met mijn gedachten bij A. legde ik de kinderpostzegels bij de andere stapel in het kastje.

Afgelopen vrijdag stapte ik de school binnen. Voordat ik het eerste groepje plusrekenaars op wilde halen, liep ik naar het lokaal van A. om hem te vertellen dat ik mijn kinderpostzegels en kaarten had ontvangen. Maar A. zat niet in het lokaal en hij zit zelfs niet meer op school. Hij en zijn gezin zijn in de herfstvakantie plotseling verhuisd. Ik had hem graag alle geluk willen wensen voor de rest van zijn leven, maar dat is helaas niet gelukt. Ik vermoed dat ik bij kinderpostzegels de rest van mijn leven aan A. zal denken.